

Metehan Kılınç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.10.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir  ekilde sorumlu ve taraf değildir.

Metehan Kılınç

Eserleri:

Abide

Ruhumun karanlıklarından gelen bu ses,
Damarlarım boyunca bu uğultuyu kes!
Ey sevgili! efsunlu gözlerinden gelen,
Bu saf güzellikle sensin aklımı çelen.

Kalbimi yaran bu sızı nasıl bir sızı?
Bu kalp istemez başkasını sen ol razı!
Zincirlenmiş, kenetlenmiş bak tüm hislerim
Tüm duyguları senle yaşamak isterim...

Sen varken mümkün müdür zaman geçsin
Gözlerinle eşsiz bir abide gibi dururken karşımda
Ölüm bir adım dahi yaklaşabilir mi bana
Senin yokluğunda zaten defalarca ölen ben
O gözlere bakarak tekrar ölebilir mi?

Metehan Kılınç

Aşkımız mı yandı?

Yıkanmıyor artık, pas tutmuş güller,
Durmaz, ağlarlar alışmışlar sana.
Aşkımız mı yandı nedir bu küller?
Hani rom olmuştu gözlerin bana...

Yok mu bu puslu günlerin dönüşü,
Kaldım ben ah ile vah arasında,
Acaba bu mu bir aşkın sönüşü,
Vah! öldüm ben aşkın en karasında.

Sen kokulu şarkılar var aklımda,
Ateş gibi oynar gönlümde böyle,
Sensin şu dünyadaki tek saklımda,
Aşkım! öldüm ben artık bir söz söyle...

Metehan Kılınç

Bekleyiř

Sonsuz, sonsuz kara bir bekleyiř,
Her akşam bu saatlerde aynı titreyiř,
Kanı ađlar bulutlar, çiçek açar zambaklar,
Ölsem de yine deđiřmez hep aynı nümayiř.

Geçmiyor zaman beklemekle mavi bir özlemi,
Beni aşık ederken de bu yeşil gözle mi,
Baktın bana ben hülyalarda gezerken,
Sevdam devam ediyor, bu bekleyiř beni ezerken.

Metehan Kılınç

Benim Yarim

Benim Yarim:

Yeryüzünün en ateşli selidir ummana gider,
Orda da durmaz bir velidir akar zamana gider,
Saniye saniye ruhumdaki her bir ana gider.

O ten, o göz, o saç, o ahenk, o duruş nedir böyle!
Böyle bir sırra kayıtsız kalmak mümkün müdür söyle,
Uğrunda aşk deyü inleyenler midir sana köle?

Bir sözüne, bakışına şu kalbim dökülür pul pul,
Gayri açılsın gözlerin, sana bakan kalbimi bul,
Bak işte! güneş de doğmakta zaten, gel usul usul...

Metehan Kılınç

Bir Resmin Saklı

Sanma ki yaşı yok gözümde, her şey yolunda,
Ağlamakta bir kalp, acılar arasında,
Solmakta umutlar kayıp yollar ardında,
Yüz dönmüş sevgili, artık kendi yolunda.

Şu yüreğim sen gittin gideli sancılı,
Gelme artık hatıran kalbimde çakılı.
Özlersem seni sevdan kalbimde yığılı,
Zaten şu defterimde de bir resmin saklı...

Metehan Kılınç

Bu Gece

Yapraklar kımış kımış bu gece
Saat on ikiyi çeyrek geçe
Gönlüm sana açılıyor hece hece...

Bir başka tat, bir başka zevk
Bu akşam
Aşk damlıyor sana bakan
Gözlerimden
Ruhun deęiyor sanki
Tenimin her bir zerresine
Bir çift mavi göz
Bunlar senin gözün
Sanki beni izliyor
Kalbimden, kalbimin en derininden
Fısıltıların duyuluyor
Kanımın akışında,
Damarlarımı yırtıyor adeta
Seni isteyen güçlü bir arzu...

Aşkın resmini çiziyorum ben bu gece,
Bakarak bir resmine
Ne olur! bitmesin bu gece
Seni düşünüyorum ben hece hece...

Metehan Kılınç

Divaneyim Gitmez Zoruma

Şiirlerim de günden güne, derûne bir zevk ile,
Yazılır hasret yolunda, hatırlanır gözlerinde.
Uğrunda birden bire, ne ilhamlar doğar şevk ile,
Ve işte o zaman, bir umut aranır sözlerinde.

Divaneyim, gitmez zoruma, aşk yolunda hiçbir şey,
Yaşamalı şu eşsiz aşkım, bir ömür özlerinde,
Geçmezse, kalbimden kalbine, aşka dair tek bir şey,
Yanayım ben ilmik ilmik, keskin kömür közlerinde...

Metehan Kılınç

Duvarlar

Duvarlar,
Duvarlar,
Duvarlar, yerden çakılı duvarlar,
Duruyor dimdik, başsız duvarlar,
Okuyor hem yazıyor, akıllı duvarlar,
Yoktur elinde bir simidi, aşsız duvarlar...

Yanıyor, yandırıyor tüm aleml,
Ayakta tutuyor dünyayı heml,
Görmez gözü, ağılar kalbl,
Bir kalbl çukurda duvarlar.

Alılar altında gömülmüş yüreklerl,
Boşa çekiyor aşk denzinde küreklerl,
Bozamaz aşkın büyüsunu bir teklerl...

Yıkılmaz bir misaldir bu bin yıllık sütunlar,
Tutuşsa da bazı bazı aşkın eteklerl,
Yarına kalacak hatıralardır ancak bunlar...

Diken var diye geçilir mi gülden dendl,
Duvarlar şahı bir duvar göründü,
Cümle aleme bir ömür övündü...

Metehan Kılınç

Felek

Haydi! Felek döndür gücün yetiyorsa çarkı
Biz de yakalım şanına yaraşır bir şarkı
Ama felek dediğin rengi kırık bir rüya
Bırak mavrayı, çekilde içelim bir rakı

Gülmesin felek, zaten hayat da boş her şey boş
Öpeyim böyle hayatı, olsam her gün sarhoş
Gezerdim aşk deyü dağlarda, bulup bir kaya
Üstünde türküler söyledim "koş Metehan koş"

Metehan Kılınç

Geçip Giden Ömür

Dalıyorduk galiba yine bir akşam üzeri,
Şu mavi ve derin ruhlu denizi seyre.
Alçak ruhlu dalgalar bir ileri bir geri,
Koşarak gidiyorlardı sahildeki zahire.

İşte böyle soluksuzca seyrettiğimiz bir anda,
Oldu kederli bir fikir aklımızda peyda;
Fark ettik ki ferda dediğimiz zalim zaman,
Geçip gitmiş önümüzden der gibi elveda.

Sonbaharın hep özlediğimiz hışırtısında,
Gururdan bihaber sallanan dallar gibi,
Gitmiş ömrümüz de ordan oraya, haddizatında,
Gözüküyor şimdi gözümüze bitmesine takribi.

Sararmış bir yaprağın yere düşüşü gibi,
Akmiş hayatımızda sakın sakın boşluğa,
Ama ne yazık ki giderken o harbi harbi,
Düşmüşüz sanki biz gurbette uzağa...

Yazık ki ne yazık,
Bihaber durmuşuz öyle,
Geçen ömür karşısında.
Görememişiz,
Duyamamışız,
Dokunamamışız,
Anlayamamışız...
Ve şimdi ne yazık ki,
O yaprak,
Uzanmış, yatıyor yerde,
Günden güne,
Çürümekte ve kurumakta...
Yine yazıklar olsun ki;
Bilemedik diriymen kıymetini...

Metehan Kılınç

Güneş Ufuklara Doğdu Sen Bana

Bir sabah gönlüme ısıldayan sevda,
Seni gördüğüm an ne ses var ne seda,
Sırılsıklam bir sessizlik oldu peyda,
Güneş ufuklara doğdu sen bana...

Kalbime gözlerinden akınca deniz,
Sevdaya figan etti ruhum habersiz.
Ruhun yakınımda, çocuk gibi şeniz,
Ama gidersen kıyılmaz mı bu cana?

Yolunu ıssızlarda çok gözledim.
Hayale dalarak her hâlini özledim!
Herkes bilsin seni kendime sözledim,
Ne keder! ölsem de koşacağım sana...

Metehan Kılınç

Ne Ardından Kalan

Sen gittin gideli her yer duman
Gel artık hâlim çok yaman
Hasretten başka ne ardından kalan
Sen gibi bir hasret gerek bana

Sen olmazsan ne kalır yaşamdan
Bu aldığım nefesler olmaz mı ziyan
Ölümden başka ne ardından kalan
Sen gibi bir yaşam gerek bana...

Metehan Kılınç

Sana Esir Ruhum

Her Őeyimde sensin söz konusu
Bir kederim var aşk dolusu...
Temkinle yürürüm karanlıkta
Seni hissedirim köşe bucakta...

Sen olmayan her yer gurbettir bana,
Ruhumda gamsız bir esarettir aşkına,
Verme istemem artık esir olan ruhumu.
Söndürme aşk için yanan mumumu...

Metehan Kılınç

Sensizlik

Sensizlik başka bir hâl,
Sensizlik başka bir sükût,
Ben anlatamam sensizliği,
Sensizlik başka bir şey..

Metehan Kılınç

Sığmaz Fikirlerim

Bir ses gelir yaradılışından ta yaradana
Bu mudur hayret edilen ilhamından kalan
Vallahi hem billahi tesir etmedi bana

Deniz ki dağlar karşısı, gök gibi parlayan
Vallahi bırak beni, yetmez tek soluğuma!

Her daim zikreden bu kalp, aşkın ile dolan
Sığmaz artık vücuduma, aşkın da bir bela!

Her şey gibi çok şey eksik verdiğin vücutda
Bu kadar mı akla verdiğin hacimden kalan
Vallahi sığmaz artık bu akla fikirlerim...

Metehan Kılınç

Ufuklarda Aradığım Yarım

Dinmez hakir gönlümdeki kanlı yaşlar,
Utanmaz hiç ağlamaktan tekrar tekrar,
Keder içinde, geçer kendinden, çarpar,
Ufuklarda aradığı o zayi yar için...
Usanmaz! hep mahcup, hep çileli,
Bu hale ne var bir teselli,
Nede ki efsunlu yarin kendisi,
Hiçbir şey yok, şu fakir hayalden gayri,
Ki o da hep uğrar sükuta,
Ama özlemekteyim hâlâ, ufuklarda o yari...

Metehan Kılınç

Varlığım Sensin

Senle yaşamamın hayali,
Uçsuz Bucaksız bir çöl gibi.
Herkes yaşarken hayatını,
Ben seni yaşadım içimde.

Sensizlik ki en büyük acı,
Gözlerim bundandır hep yaşlı.
Sende, herşeyin hissiyatı,
Yegâne temeldir varlıkda...

Metehan Kılınç

Yalnız'ın Hayali

Yalnızlıktır en güzel ilaç ruha;
Saklıdır onda hayaller sır gibi.

Ne var görünse artık birkaç vâha;
Aldansak hayallere şâir gibi.

Çakılsa zaman, bağlasam yanıma,
Kaçmayıp dursa yanımda pir gibi.

Bir hayal bulsam, çağırsam yanıma,
Tutsa içinde beni kabir gibi.

Dalsam ki bitmeyen sonsuzluklara,
Çıksam ben en güzel yolculuklara,

Ve oradan en derin ufuklara,
Bakıp türküler yaksam mahir gibi...

Metehan Kılınç

Yeşil Üzüm

Ufka dizilmiş solgun yüzlü güzün havası
Etrafa dağılmış bulanık bir hüzün havası
Yarin eteğine bağlanmış bir aşk davası
Yordu beni, yardı beni kapanmıyor yarası

Her zerreme sinmiş bir duman karası
İşte şimdi deli sevdanın tam sırası
Şar beni, sürükle götür beni mahvet
Övün övün! yanıyor yine aşkın çırası

Soluyorken baharda benim yüzüm
Uyuyamazsın elbet hiçbir şey yok gibi
Ben asmanda sallanan bir yeşil üzüm
Yiyemedin ah beni sanki aşka tok gibi

Görmesen de yanı başındadır gözlerim,
Kaçsan da benden bulacak seni sözlerim...
Bir hışım ile çepeçevre her kindesin,
Artık sen de yoruldun kan ter içindesin...

Metehan Kılınç

Yine Başlamakta

Yine yükseliyor, hü zün kokan bir hava,
Bak artık gelmek üzere müşkül bir sevda.
Zor olacak yine, tutulmak bir sevdaya,
Sevdikten sonra hü zün kalacak geriye.

Yarılsam da gün be gün, olsun yine değ er,
Ölmazsan sen, hakir gönlüm kaç para eder.
Ölmeden ölmekse aşkın anlamı eğer,
Helaldir bana uğrunda her türlü keder.

Bak işte!
Yine başlamakta,
Göz yaşlarıyla ıslanmış,
Bir sevda...

Metehan Kılınç